

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M im@im.dk
W www.im.dk

Folketingets Kommunaludvalg

Dato: **30 MAJ 2011**
Enhed: Kommunaløkonomi
Sagsbeh.: SUMMFF
Sags nr.: 1006135
Dok nr.: 542657

Folketingets Kommunaludvalg har den 26. maj 2011 stillet følgende spørgsmål nr. 15 vedr. L 198 til indenrigs- og sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rasmus Prehn (S).

Spørgsmål nr. 15:

"Ministeren bedes indhente en vurdering fra Justitsministeriets Lovafdeling om sammenhængen mellem formålet med L198 (parkeringsindtægter), som oplyst i de alm. bemærkninger til lovforslaget, og forudsætningerne i vejlovens § 107 og forarbejderne hertil om, at kommunernes opkrævning af parkeringsafgifter skal være adfærdsregulerende og alene begrundet i trafikale hensyn og derfor ikke må være begrundet i fiskale hensyn.

Ministeren bedes i besvarelsen indtænke følgende uddybende forhold:
(se vedlagte bilag, pkt. A F)."

Svar:

Vejloven henhører under Transportministeriet, der har oplyst, at vejlovens § 107 har til formål at regulere kommuners anvendelse af betalingsparkering. Efter vejlovens § 107, stk. 2, jf. lovbekendtgørelse nr. 893 af 9. september 2009, kan vejbestyrelsen - i samråd med politiet - bestemme, at der skal opkræves en afgift med henblik på at begrænse parkering på bestemte steder. Afgiften kan sættes i forhold til det tidsrum, i hvilket motorkøretøjerne holder parkeret. Bestemmelsen tager ikke stilling til, hvor stor en afgift der må opkræves, og er ikke til hinder for at der opkræves forskellige afgifter fra forskellige grupper af køretøjer eller trafikanter ud fra saglige hensyn.

Lovforslag L198 om nedsættelse af statstilskuddet til kommuner ved forhøjelser af kommunale parkeringsindtægter henhører under Indenrigs- og Sundhedsministeriet. Lovforslag L198 har svarende til intentionen i vejlovens bestemmelse til formål at understøtte, at kommuner ikke opkræver betaling for parkering af fiskale hensyn. Lovforslag L198 regulerer kommuners indtægter fra betalingsparkering, der overstiger et givent fradrag, således at det fremadrettet sikres, at der ikke ligger fiskale hensyn bag anvendelsen af betalingsparkering. Trafikale hensyn kan fortsat ligge til grund for anvendelsen af betalingsparkering.

Der foreligger efter Indenrigs- og Sundhedsministeriets viden ikke dokumentation for, om – og i givet fald – i hvilket omfang fiskale hensyn har ligget til grund for eller indgået i kommuners anvendelse af betalingsparkering. En arbejdsgruppe under Indenrigs- og Sundhedsministeriets Finansieringsudvalg kunne således ikke på baggrund af en analyse af området konkludere, at der i fastsættelse og opkrævning af parkeringstakster var taget udgangspunkt i andre hensyn end trafikregulering.

I forlængelse heraf bemærkes det dog af samme arbejdsgruppe, at der i vejlovens bestemmelser er overladt vejbestyrelsen et betydeligt skøn med hensyn til, i hvilket omfang færdselsmæssige hensyn kan begrunde anvendelsen af betalingsparkering, herunder på hvilke gader og pladser adgangen til at parkere bør begrænses. Det bemærkes videre, at politiet skal inddrages og erklære sig enig i, at færdselsmæssige hensyn kan begrunde betalingsparkering, men det er ikke i vejloven fastsat, hvordan parkeringsbilletternes størrelse skal fastsættes og med hvilket beløb. Det bemærkes endvidere, at vejlovens bestemmelser ikke fastsætter, hvordan det sikres, at kommuner ikke opkræver betalingsparkering af fiskale hensyn. Dette kan efter regeringens opfattelse give anledning til bekymring.

Derfor er det fundet hensigtsmæssigt, som foreslået med lovforslag L198, at indføre en regulering, der netop sikrer, at der ikke fremadrettet ligger fiskale hensyn bag kommuners anvendelse af betalingsparkering. Vurderingen er, at der foruden en regulering af, hvordan og hvornår kommuner kan indføre betalingsparkering (vejlovens § 107), også er behov for en regulering af kommuners indtægter fra betalingsparkering (lovforslag L198).

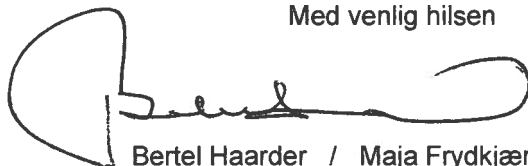
Hensigten med reguleringen i L198 er således at understøtte intentionen i den nuværende lovgivning om, at kommunerne frit kan indføre betalingsparkering, herunder når trafikale hensyn taler herfor, men ikke vil kunne lægge fiskale hensyn til grund. Med lovforslaget ændres der således ikke på kommunernes mulighed for fortsat at opkræve betaling for parkering. Der er dermed fuld overensstemmelse mellem på den ene side vejlovens bestemmelser og intention og på den anden side den foreslåede regulering i medfør af lovforslag L198.

Reguleringen i medfør af lovforslag L198 er fastsat i en særskilt lov under Indenrigs- og Sundhedsministeriet, fordi den indeholder en hjemmel til at nedsætte statens tilskud til den enkelte kommune. Statens tilskud til kommunerne fastsættes årligt efter bestemmelserne i § 14 i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, som ligeledes henhører under Indenrigs- og Sundhedsministeriet.

Afslutningsvis skal det bemærkes, at det ikke er angivet i lovforslag L198, at kommuner har lagt fiskale hensyn til grund for anvendelsen af betalingsparkering, samt at det ikke er en forudsætning for lovforslaget, at det kan dokumenteres, at kommuner har anvendt betalingsparkering af fiskale hensyn.

Et udkast til denne besvarelse har været forelagt Justitsministeriet, der ikke har haft bemærkninger hertil.

Med venlig hilsen

Bertel Haarder / Maja Frydkjær Frandsen